

UNIVERSITY COLLEGE LONDON

University of London

EXAMINATION FOR INTERNAL STUDENTS

For The Following Qualification:-

B.A.

Scand. Studs. SC4740: Old Norse II

COURSE CODE : SCAN4740

UNIT VALUE : 0.50

DATE : 18-MAY-06

TIME : 10.00

TIME ALLOWED : 3 Hours

Answer QUESTION (1) (60%), QUESTION (2) (20%) and QUESTION (3) (20%)

A candidate may not in any answer cover the same ground as in an assessed or extended essay.

1. Translate the following three passages into good modern English:

- (a) Þorvaldr hét maðr, sonr Halldórs Garpsdalsgoða. Hann bjó í Garpsdal í Gilsfirði, auðigr maðr ok engi hetja. Hann bað Guðrúnar Ósvífrsdóttur á alþingi, þá er hon var fimmtán vetra gömul. Því máli var eigi fjarri tekit, en þó sagði Ósvífr, at þat myndi á kostum finna, at þau Guðrún væru eigi jafnmenni. Þorvaldr talaði óharðfærlega, kvazk konu biðja, en ekki fjár. Síðan var Guðrún fóstnuð Þorvaldi, ok réð Ósvífr einn máldaga, ok svá var skilt, at Guðrún skyldi ein ráða fyrir fé þeira, þegar er þau koma í eina rekkju, ok eiga alls helming, hvárt er samfarar þeira væri lengri eða skemmri. Hann skyldi ok kaupa gripi til handa henni, svá at engi jafnfjáð kona ætti betri gripi, en þó mætti hann halda búi sínu fyrir þær sakar. Ríða menn nú heim af þingi. Ekki var Guðrún at þessu spurð, ok heldr gerði hon sér at þessu ógetit, ok var þo kyrrt. Brúðkaup var í Garpsdal at tvímánuði. Lítt unni Guðrún Þorvaldi ok var erfið í gripakaupum; váru engar gersimar svá miklar á Vestfjörðum, at Guðrún þætti eigi skapligt, at hon ætti, en galt fjándskap Þorvaldi, ef hann keypti eigi, hversu dýrar sem metnar váru. Þórðr Ingunnarson gerði sér dátt við þau Þorvald ok Guðrúnu ok var þat lönfum, ok fell þar mǫrg umrœða á um kærleika þeira Þórðar ok Guðrúnar.

(b) Þat man hon folkvíg
fyrst í heimi,
er Gullveigu
geirum studdu
ok í höll Hárs
hana brenndu -
þryskar brenndu
þryskar borna,
opt, ósjaldan -
þó hon enn lifir.

Heiði hana hétu
hvars til húsa kom,
völu vel spá,
vitti hon ganda.
Seið hon kunni,
seið hon leikin,
æ var hon angan
illrar þjóðar.

Þá gengu regin öll
á rökstóla,
ginnheilög goð,
ok um þat gættusk,
hvárt skyldu æsir
afráð gjalda
eða skyldu goðin öll
gildi eiga.

Fleygði Óðinn
ok í folk um skaut,
þat var enn folkvíg
fyrst í heimi.
Brotinn var borðveggr
borgar ása,
knáttu vanir vígspá
völlu sporna.

Þá gengu regin öll
á rökstóla,
ginnheilög goð,
ok um þat gættusk,
hverr hefði lopt allt
lævi blandit
eða ætt jötuns
Óðs mey gefna.

(c) Hermóðr ok Bragi,
kvað Hroptatýr,
gangið í gogn gramí,
þvit konungr ferr,
sás kappi þykkir, til
hallar hinig.

Ræsir þat mælti,
vas frá rómu kominn,
stóð allr í dreyra drifinn:
illúðiigr mjök
þykkjumk Óðinn vesa,
séumk vér hans of hugi.

Einherja grið
skalt þú allra hafa,
þigg þú at ósum ǫl;
jarla bági,
þú átt inni hér
átta bræðr – kvað Bragi.

Gerðar órar,
kvað enn góði konungr,
viljum vér sjálfr hafa;
hjalm ok brynju
skal hirða vel,
gótt's til gors at taka.

Þá þat kyndisk,
hvé sá konungr hafði
vel of þyrmt véum,
es Hókon bóðu
heilan koma
røð ǫll ok regin.

Gæðri dægri
verðr sá gramr of borinn,
es sér getr slíkan sefa,
hans aldar
mun æ vesa
at góðu getit.

2. Translate the following unseen passage into good modern English:

The career of jarl Eiríkr of Hlaðir

Eiríkr lagði þá undir sik Nóreg svá sem áðr var sagt, ok þeir tveir bræðr váru jarlar ok var Eiríkr ríkari. Hann átti Gyðu, dóttur Sveins Danakonungs. Þeira sonr var Hákon. Eiríkr var hermaðr mikill mikla ævi ok langa ok allra manna sigrsælastr. Hann gærði frægðarverk þat, at hann drap Tíðenda-Skopta, er fyrr var ritat, ok annat sinni barðisk hann austr á Gautlandi ok herjaði þar víða, drap mikit fólk ok tók sumt hǫndum ok lét leiða til skipa, ok var leyst út með miklu fé. Et þriðja sinni barðisk hann við Jómsvikinga, et fjórða sinni í Eyrasundi, hrauð þar fjórar skeiðar af Dǫnum. Ena fimmtu orrostu átti hann á Stauri suðr við víkinga, drap marga, en suma rak hann á kaf. Þar næst fór hann austr í Garðaríki á hendr Valdamari gamla ok herjaði víða um hans ríki. Hann braut Aldeigjuborg ok tók þar mikit fé, ok enn lengra sótti hann austr í Garða, fór allt með hernaði, brenndi borgar ok kastlar, en bæendr runnu með byrðar á markir. Enn tók hann í Eystrasalti í hans ríki þrjár skeiðar víkinga, drap allt liðit ok tók skipin ok allt fé þeira.

3. Write a detailed commentary on ONE passage given in question 1. Situate the passage contextually in the work from which it is extracted; identify any points of particular literary, linguistic, or historical significance that arise in the passage; and discuss any interpretative difficulties that you encountered while translating the passage.